

121/2008 Sb.

Zákon

ze dne 19. března 2008

O vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů

Vyhlášeno dne 15. dubna 2008, datum poslední novelizace 1. července 2024

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Vyšší soudní úředníci a vyšší úředníci státního zastupitelství

HLAVA I

Základní ustanovení

§ 1

(1) Vyšší soudní úředník je oprávněn provádět v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem úkony soudu, které jsou mu svěřeny v občanském soudním řízení, v soudním řízení správním, v trestním řízení a v jiné činnosti soudu.

(2) Vyšší úředník státního zastupitelství je oprávněn provádět v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem úkony, které jsou mu svěřeny v trestním řízení, na úseku netrestní působnosti státního zastupitelství a podílet se na dalších činnostech státního zastupitelství.

§ 2

(1) Vyším soudním úředníkem může být občan České republiky, který je bezúhonný a úspěšně ukončil studium vyšších soudních úředníků. Ukončené vysokoškolské vzdělání absolvováním bakalářského nebo magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole nebo úspěšně ukončené studium vyšších úředníků státního zastupitelství nahrazuje studium vyšších soudních úředníků.

(2) Vyším úředníkem státního zastupitelství může být občan České republiky, který je bezúhonný a úspěšně ukončil studium vyšších úředníků státního zastupitelství. Ukončené vysokoškolské vzdělání absolvováním bakalářského nebo magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole nebo úspěšně ukončené studium vyšších soudních úředníků nahrazuje studium vyšších úředníků státního zastupitelství.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti za jednání související s výkonem práce u soudu nebo státního zastupitelství anebo pro trestný čin spáchaný úmyslně, ledaže se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky hledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 3

Vyšší soudní úředník a vyšší úředník státního zastupitelství je povinen vykonávat svoji činnost v souladu se zákonem a s pokyny, které mu udělil příslušný předseda senátu nebo samosoudce (dále jen „předseda senátu“) nebo státní zástupce.

HLAVA II

Rozsah činnosti vyšších soudních úředníků

§ 4

(1) Vyšší soudní úředník vykonává úkony soudu v rámci soudního oddělení, do kterého byl zařazen, na základě rozvrhu práce¹).

(2) Rozvrh práce určuje, ve kterých věcech, typech řízení a při jaké činnosti soudu vyšší soudní úředník provádí jednotlivé úkony na základě pověření nebo bez pověření předsedou senátu, a který předseda senátu je oprávněn pověření udělit.

§ 5

Předseda senátu je oprávněn dát vyššímu soudnímu úředníkovi písemně pokyn, jak má být úkon proveden. Pověření k provedení jednotlivého úkonu a pokyn předsedy senátu jsou pro vyššího soudního úředníka závazné a předseda senátu dohlíží na to, aby byl úkon proveden řádně a včas.

§ 6

(1) Vyšší soudní úředník je vyloučen z provedení úkonu soudu z obdobných důvodů, které zvláštní zákon ²⁾ stanoví pro vyloučení soudce. Jakmile se vyšší soudní úředník dozví o skutečnostech, pro které by mohl být vyloučen, oznámí to neprodleně předsedovi senátu. V řízení může do doby, než je o vyloučení rozhodnuto, učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) O vyloučení vyššího soudního úředníka rozhoduje předseda senátu; proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že vyšší soudní úředník je vyloučen, určí místo něho předseda soudu jiného vyššího soudního úředníka.

§ 7

Vyšší soudní úředník je povinen předložit věc předsedovi senátu, jestliže

- a) se jedná o věc právně nebo skutkově složitou, nebo
- b) je třeba provést úkon, k jehož provedení není vyšší soudní úředník oprávněn.

§ 8

Předseda senátu odejme věc vyššímu soudnímu úředníkovi a vyřídí ji ve vlastní působnosti, jedná-li se o věc právně nebo skutkově složitou.

§ 9

(1) Proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení lze podat odvolání za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu. Podaný opravný prostředek se však nejprve předloží předsedovi senátu, který o něm rozhodne, má-li za to, že se mu má zcela vyhovět. Rozhodnutí předsedy senátu se považuje za rozhodnutí soudu prvního stupně a lze je napadnout odvoláním.

(2) Proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení nebo soudním řízení správním, proti němuž nelze podat odvolání, odpor nebo námitky podle občanského soudního řádu, může účastník řízení podat námitky do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. V námitkách nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy. O těchto námitkách rozhodne předseda senátu, který rozhodnutí vydané vyšším soudním úředníkem bez jednání potvrdí nebo změní. Proti rozhodnutí předsedy senátu o námitkách, o odmítnutí námitek nebo o zastavení námitkového řízení, není odvolání přípustné. Doručené rozhodnutí vyššího soudního úředníka, proti kterému již není možné podat námitky, je v právní moci. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se na námitkové řízení ustanovení upravující odvolání podle občanského soudního řádu obdobně.

(3) Proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v trestním řízení lze podat stížnost za podmínek stanovených zákonem o trestním řízení soudním. Je-li podána stížnost proti rozhodnutí, které vydal vyšší soudní úředník, může jí zcela vyhovět předseda senátu.

§ 11

Vyšší soudní úředník v občanském soudním řízení a v soudním řízení správním může, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, provádět veškeré úkony soudu prvního stupně, s výjimkou

- a) vedení jednání ve věci samé,
- b) rozhodování ve věci samé formou rozsudku,
- c) rozhodování ve věci samé formou usnesení v řízeních podle občanského soudního řádu, soudního řádu správního a zákona upravujícího zvláštní řízení soudní mimo rozhodování v

1. řízení o úschovách,

2. řízení o umoření listin,
 3. věcech určení otcovství souhlasným prohlášením,
 4. řízení ve věcech péče soudu o nezletilé a v opatrovnických věcech osob omezených ve svéprávnosti nebo osob, o jejichž svéprávnosti je vedeno řízení, osob, o kterých není známo, kde pobývají, neznámých osob a dále osob, jejichž zdravotní stav jim působí obtíže při správě jmění nebo hájení práv, v nichž nebylo nařízeno jednání,
 5. řízení ve věcech veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a insolvenčního rejstříku, v nichž nebylo nařízeno jednání,
 6. řízení ve věcech evidence skutečných majitelů,
- d) rozhodování o předběžném opatření,
- e) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí správou nemovitosti, prodejem nemovité věci, postižením obchodního závodu nebo zřízením soudcovského zástavního práva,
- f) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy, přikázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí v řízeních, v nichž bylo nařízeno jednání,
- g) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí nebo pověřování soudního exekutora a nařizování exekuce k vymožen peněžitého plnění, je-li exekucním titulem exekutorský zápis nebo notářský zápis včetně rozhodování o zastavení výkonu rozhodnutí, nebyl-li návrh podán oprávněným nebo soudním exekutorem, popřípadě bylo-li proti návrhu podáno odvolání,
- h) rozhodování o uspokojení práv na nepeněžité plnění,
- i) rozhodování o nařízení výkonu rozhodnutí o péči o nezletilé děti s výjimkou výživného,
- j) vydání potvrzení evropského exekucního titulu,
- k) rozhodování o odkladném účinku žaloby v soudním řízení správním,
- l) věcí, kde je úkon zvláštním zákonem výslovně svěřen soudci,
- m) jednání a rozhodnutí v insolvenčním řízení o
1. ustanovení insolvenčního správce,
 2. odvolání insolvenčního správce z funkce,
 3. zproštění výkonu funkce insolvenčního správce,
 4. zrušení usnesení schůze věřitelů,
 5. ustanovení prozatímního věřitelského výboru,
 6. rozhodnutích a opatřeních přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezeními podle insolvenčního zákona,

7. návrhu na nařízení předběžného opatření, jímž má být omezeno právo dlužníka nakládat s majetkovou podstatou,
 8. návrhu na moratorium,
 9. tom, že dlužník je v úpadku,
 10. zamítnutí insolvenčního návrhu,
 11. zrušení úpadku,
 12. prohlášení konkursu a o jeho zrušení,
 13. schválení konečné zprávy a rozvrhového usnesení,
 14. povolení reorganizace, o schválení reorganizačního plánu a jeho změn a o přeměně reorganizace v konkurs,
 15. schválení oddlužení a jeho změn, o přiznání osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení a o odejmutí tohoto osvobození a o zrušení oddlužení,
 16. ukončení provozu dlužníkovy obchodního závodu,
 17. věci samé v incidenčních sporech,
- n) vyřizování dožádání s cizinou, mimo Slovenské republiky,
- o) jednání a rozhodnutí v restrukturalizačním řízení o
1. jmenování restrukturalizačního správce,
 2. odvolání restrukturalizačního správce z funkce,
 3. ukončení výkonu funkce restrukturalizačního správce,
 4. návrhu na vyhlášení všeobecného moratoria,
 5. návrhu na vyhlášení individuálního moratoria,
 6. návrhu na provedení předběžného přezkumu spornosti pohledávky,
 7. návrhu na potvrzení restrukturalizačního plánu,
 8. skončení preventivní restrukturalizace,
 9. návrhu na zrušení restrukturalizačního plánu.

§ 12

Vyšší soudní úředník v trestním řízení může, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, provádět veškeré úkony soudu prvního stupně s výjimkou

- a) rozhodování a provádění úkonů při jednání soudu v hlavním líčení, veřejném zasedání a neveřejném zasedání,
- b) vydání trestního příkazu, příkazu k zatčení, příkazu k odnětí věci, příkazu k domovní prohlídce, příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků, příkazu k osobní prohlídce, příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního zařízení, příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu, příkazu k uchování dat nebo k znemožnění přístupu k nim, nařízení vydání zásilky, nařízení záměny obsahu zásilky,
- c) rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky, na účtu u spořitelního a úvěrního družstva nebo jiných subjektů, které vedou účet pro jiného, blokaci peněžních prostředků penzijního připojištění se státním příspěvkem, blokaci čerpání finančního úvěru, blokaci finančního pronájmu a zajištění zaknihovaných cenných papírů,
- d) rozhodnutí ve věcech právního styku s cizinou,
- e) udělování souhlasu za předsedu senátu orgánům činným v trestním řízení k provedení úkonů podle trestního řádu,
- f) úkonů soudce v přípravném řízení,
- g) rozhodování o tom, zda se zruší uložené přiměřené omezení, přiměřená povinnost, výchovné opatření nebo dohled.

§ 13

Předseda senátu si může vyhradit provedení úkonů uvedených v § 11 a 12.

§ 14

Vyšší soudní úředník je oprávněn v souvislosti s občanským soudním řízením, soudním řízením správním a s trestním řízením

- a) vydávat úřední potvrzení o skutečnostech známých ze spisu,
- b) vyhotovovat statistické listy a provádět další práce v oboru statistiky,
- c) vydávat úřední opisy, výpisy nebo potvrzení z obchodního rejstříku, z insolvenčního rejstříku, z rejstříku obecně prospěšných společností, z nadačního rejstříku a rejstříku společenství vlastníků jednotek,
- d) vyřizovat dotazy a připomínky účastníků řízení, jejich zástupců, obhájců a dalších osob, týkající se průběhu řízení v jednotlivých věcech.

HLAVA III

Rozsah činnosti vyšších úředníků státního zastupitelství

§ 15

Vyšší úředník státního zastupitelství vykonává úkony státního zastupitelství a státního zástupce na základě pověření, které vydává vedoucí státní zástupce nebo jím určený státní zástupce.

§ 16

(1) Státní zástupce může vyššího úředníka státního zastupitelství pověřit

- a) rozhodováním o odměně, náhradě hotových výdajů a náhradě za promeškaný čas obhájce nebo ustanoveného zmocněnce anebo právního zástupce dítěte mladšího patnácti let v řízení ve věcech dětí mladších patnácti let,
- b) rozhodováním o svědečném, znalečném, tlumočném a náhradách,
- c) přípravou podkladů pro rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo narovnání,
- d) zpracováním návrhu písemného vyhotovení rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo narovnání,
- e) sepisováním podání státnímu zastupitelství včetně návrhů,
- f) přípravou podkladů pro rozhodnutí o osvědčení obviněného ve zkušební době stanovené v rozhodnutí o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání, včetně podkladů pro rozhodnutí o tom, zda se zruší uložené přiměřené omezení, přiměřená povinnost, výchovné opatření nebo dohled, o tom, že se obviněný neosvědčil, a pro rozhodnutí o ponechání podmíněného zastavení trestního stíhání v platnosti, a zpracováním návrhu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí,
- g) přípravou podkladů pro rozhodnutí o podmíněném odložení návrhu na potrestání a zpracováním návrhu písemného rozhodnutí,
- h) přípravou podkladů pro rozhodnutí, zda zbytek závazku zdržet se během zkušební doby podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání určité činnosti nebude vykonán, a zpracováním návrhu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí,
- i) přípravou podkladů pro rozhodnutí o osvědčení podezřelého ve zkušební době stanovené v rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, včetně podkladů pro rozhodnutí o tom, zda se zruší uložené přiměřené omezení, přiměřená povinnost, výchovné opatření nebo dohled, o tom, že se podezřelý neosvědčil, a pro rozhodnutí o ponechání podmíněného odložení podání návrhu na potrestání v platnosti, a zpracováním návrhu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí,
- j) rozhodnutím o vrácení a vydání věci důležité pro trestní řízení po právní moci rozhodnutí ve věci samé,
- k) vyznačováním právních mocí rozhodnutí.

(2) Vyšší úředník státního zastupitelství může být dále pověřen vykonáváním těchto úkonů, při nichž se nerozhoduje o právech a povinnostech osob,

- a) dožádání v jednoduchých věcech,
- b) doručování rozhodnutí a jiných úředních písemností státního zastupitelství osobám ve vazbě nebo ve výkonu

trestu odnětí svobody,

c) sepisování protokolu o podaném vysvětlení včetně sepisování trestních oznámení,

d) účast při návštěvách obviněných ve vazbě,

e) kontrolou korespondence obviněných,

f) nahlížení do spisů soudu a vyžadování jejich zapůjčení,

g) vyžadování zapůjčení spisů, dokladů a podání vysvětlení od orgánů veřejné správy, územní samosprávy a dalších osob povinných podat vysvětlení nebo zapůjčit spisy a doklady státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti,

h) zajišťování jiných podkladů pro výkon činností státního zástupce.

§ 17

(1) Vyšší úředník státního zastupitelství je oprávněn vyhotovovat statistické listy a provádět další práce v oboru statistiky.

(2) Pověří-li státní zástupce podle § 15 vyššího úředníka státního zastupitelství provedením jednotlivého úkonu je oprávněn mu dát písemně pokyn, jak má být úkon proveden. Pověření k provedení jednotlivého úkonu je pro vyššího úředníka státního zastupitelství závazné a státní zástupce dohlíží na to, aby byl úkon proveden správně a včas. Pověření může být dáno jak k jednotlivému úkonu, tak k více úkonům stejného druhu, pokud mají opakující se charakter.

§ 18

(1) Vyšší úředník státního zastupitelství je vyloučen z provedení úkonu státního zastupitelství z obdobných důvodů, které zvláštní zákon stanoví pro vyloučení státního zástupce. Jakmile se vyšší úředník státního zastupitelství dozví o skutečnostech, pro které by mohl být vyloučen, oznámí to neprodleně státnímu zástupci. V řízení může do doby, než je o vyloučení rozhodnuto, učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(2) O vyloučení vyššího úředníka státního zastupitelství rozhoduje vedoucí státní zástupce nebo jím určený státní zástupce; proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že vyšší úředník státního zastupitelství je vyloučen, určí místo něho vedoucí státní zástupce jiného vyššího úředníka státního zastupitelství.

§ 19

Vyšší úředník státního zastupitelství je povinen předložit věc státnímu zástupci, jestliže

a) se jedná o věc právně nebo skutkově složitou, nebo

b) je třeba provést úkon, k jehož provedení není vyšší úředník státního zastupitelství oprávněn.

§ 20

Příslušný státní zástupce zruší pověření k provedení úkonu vyššímu úředníkovi státního zastupitelství a provede ho ve vlastní působnosti, jedná-li se o věc právně nebo skutkově složitou.

§ 21

Proti rozhodnutí vydanému vyšším úředníkem státního zastupitelství lze podat stížnost za stejných podmínek jako proti rozhodnutí státního zástupce. Je-li podána stížnost proti rozhodnutí, které vydal vyšší úředník státního zastupitelství, může jí zcela vyhovět státní zástupce téhož státního zastupitelství, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení.

HLAVA IV

Studium vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství

§ 22

Studium vyšších soudních úředníků a studium vyšších úředníků státního zastupitelství organizuje Ministerstvo spravedlnosti.

§ 23

(1) Studium vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství na Justiční akademii trvá nejméně 18 měsíců a zahrnuje výuku organizovanou v podobě prezenčních výukových soustředění v celkové délce nejméně 120 dnů. Studium je ukončeno závěrečnou zkouškou.

(2) Ke studiu vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství může být přijat uchazeč, který má střední vzdělání s maturitní zkouškou a byl ke studiu doporučen předsedou soudu nebo vedoucím státním zástupcem.

(3) Účastník studia vyšších soudních úředníků musí být po celou dobu studia zaměstnancem zařazeným k výkonu práce u soudu na pracovním místě soudního tajemníka. Účastník studia vyšších úředníků státního zastupitelství musí být po celou dobu studia zaměstnancem zařazeným k výkonu práce u státního zastupitelství. Ke dni skončení pracovního poměru účastníka studia podle věty první nebo druhé skončí také jeho studium.

(4) Ministerstvo spravedlnosti po projednání s Justiční akademií vydává studijní řád, v němž určuje zejména obsah a rozsah studia vyšších soudních úředníků a studia vyšších úředníků státního zastupitelství, další podmínky přijetí ke studiu a obsah a organizaci závěrečné zkoušky, případně též průběžných zkoušek.

(5) Tomu, kdo úspěšně ukončil studium vyšších soudních úředníků nebo studium vyšších úředníků státního zastupitelství, vydá Ministerstvo spravedlnosti osvědčení o výsledku studia.

§ 24

(1) Účastník studia vyšších úředníků státního zastupitelství může provádět úkony státního zastupitelství a státního zástupce, které nespočívají v rozhodnutí, ve stejném rozsahu jako vyšší úředník státního zastupitelství.

(2) Ustanovení části první hlavy třetí se použijí obdobně s tím, že účastník studia vyšších úředníků státního zastupitelství může provádět úkony pouze na základě písemného pokynu státního zástupce, jak má být úkon proveden.

§ 25

(1) Účast na studiu vyšších soudních úředníků nebo vyšších úředníků státního zastupitelství je zvyšováním kvalifikace podle zákoníku práce.

(2) Účastník studia vyšších soudních úředníků a účastník studia vyšších úředníků státního zastupitelství má po dobu účasti na prezenčním výukovém soustředění a na závěrečné zkoušce právo na bezplatné ubytování v ubytovacích zařízeních Justiční akademie a na příspěvek zaměstnavatele na stravování ve výši, která je poskytována ostatním zaměstnancům zařazeným k výkonu práce u soudu nebo u státního zastupitelství, u kterého je zařazen k výkonu práce v pracovním poměru.

HLAVA V

Přechodná a zrušovací ustanovení

§ 26

(1) Do 31. prosince 2012 mohou být ke zkrácenému studiu vyšších soudních úředníků přijati zaměstnanci soudů, kteří mají nejméně úplné střední vzdělání zakončené maturitní zkouškou, získali nejméně tříletou nepřetržitou praxi jako soudní tajemníci, byli ke studiu doporučení příslušným předsedou krajského soudu nebo vrchního soudu nebo předsedou Nejvyššího soudu anebo předsedou Nejvyššího správního soudu a úspěšně složili přijímací zkoušku.

(2) Zkrácené studium vyšších soudních úředníků zahrnuje teoretické studium v délce 12 měsíců, které sestává z 10 týdenních studijních soustředění a individuálního studia a je ukončeno závěrečnou zkouškou stejného obsahu a rozsahu jako závěrečná zkouška podle § 23 odst. 3.

(3) Zkrácené studium vyšších soudních úředníků je rovnocenné studiu podle § 23.

(4) Účast na studijním soustředění podle odstavce 2 je překážkou v práci, za kterou náleží zaměstnanci náhrada platu ve výši průměrného výdělku.

(5) Po dobu zkráceného studia vyšších soudních úředníků podle odstavce 2 má zaměstnanec právo na pracovní volno v rozsahu 2 pracovních dnů před každým týdenním studijním soustředěním a 10 pracovních dnů před závěrečnou zkouškou. Za dobu pracovního volna náleží zaměstnanci náhrada platu ve výši průměrného výdělku.

§ 28

Zrušuje se:

1. Zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících.
2. Čl. IV zákona č. 152/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, a zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 62/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, ve znění zákona č. 152/1995 Sb.
4. Část devátá zákona č. 192/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
5. Část třetí zákona č. 216/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.
6. Část třicátá sedmá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o státním zastupitelství

§ 29

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 11/2001 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb. a zákona č. 342/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 se slovo „pouze“ zrušuje.
2. V § 3 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:
 - „(2) V rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem¹⁾ se na provádění úkonů v působnosti státního zastupitelství mohou podílet vyšší úředníci státního zastupitelství (dále jen „vyšší úředník“), asistenti státních zástupců a právní čekatelé.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1 až 8 se označují jako poznámky pod čarou č. 2 až 9, a to včetně odkazů na

poznámky pod čarou.

3. V § 12e odst. 1 se za slovo „zástupců“ doplňují slova „a vyšších úředníků“.

4. V § 13d písm. a) a § 16b odst. 1 se za slovo „zástupců“ vkládají slova „, vyšších úředníků“.

5. V § 13d písm. j) se za slovo „vzdělávání“ vkládají slova „vyšších úředníků a“.

6. V § 13e písm. d), § 13f odst. 1 písm. d) a § 13g odst. 1 písm. f) se za slovo „zástupců“ vkládají slova „a vyšších úředníků“.

7. V § 16b odst. 2 větě první se za slova „zaměstnanci státního zastupitelství“ vkládají slova „nebo vyššímu úředníkovi“.

8. Nadpis části desáté zní: „ASISTENTI STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A PRÁVNÍ ČEKATELÉ“.

9. Pod nadpisem části desáté se vkládá nový § 32a, který včetně nadpisu zní:

§ „32a

Asistenti státních zástupců

(1) Nejvyššímu státnímu zástupci, jeho náměstkovi a řediteli odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který je státním zástupcem, je jmenován nejméně jeden asistent. Asistent může být jmenován též jinému státnímu zástupci.

(2) Asistenta státního zástupce uvedeného v odstavci 1 větě první jmenuje a odvolává nejvyšší státní zástupce na návrh státního zástupce, o jehož asistenta se jedná. Asistenta jiného státního zástupce jmenuje a odvolává vedoucí státní zástupce příslušného státního zastupitelství na návrh státního zástupce, o jehož asistenta se jedná. Funkce asistenta se považuje za zrušenou, zanikne-li funkce příslušného státního zástupce.

(3) Asistentem může být jmenován bezúhonný občan, který má vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru práva. Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by odsouzen nebyl.

(4) Asistent je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po zániku funkce. Této povinnosti jej může zprostit nejvyšší státní zástupce.

(5) Asistent vykonává působnost právního čkatele a další jednotlivé úkony státního zástupce z pověření státního zástupce.

(6) Pracovní poměr asistenta vzniká jmenováním a řídí se zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.“.

10. V § 33 odst. 2 větě první se za slova „funkce soudce“ vkládají slova „, asistenta státního zástupce“.

11. V § 34 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Požádá-li o souhlas s vykonáním závěrečné zkoušky asistent státního zástupce, který splňuje předpoklady pro

výkon funkce státního zástupce s výjimkou závěrečné zkoušky, souhlasu se jmenováním státním zástupcem a přidělením k určitému státnímu zastupitelství, umožní se mu vykonat závěrečná zkouška do 3 měsíců od doručení žádosti. Požádá-li asistent, který neuspěl při závěrečné zkoušce, o její opakování, umožní se mu ji opakovat do 6 měsíců od doručení žádosti. Pokud neuspěl ani při opakované zkoušce, nemůže podat novou žádost o vykonání zkoušky před uplynutím 5 let ode dne konání opakované zkoušky“.

12. V § 34a se na konci textu doplňují slova „a vyšších úředníků“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o trestním řízení soudním

§ 30

V zákoně č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákonů č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb. a zákona č. 345/2007 Sb., se za § 468 vkládá nový § 468a, který včetně poznámky pod čarou č. 9 zní:

§ „468a

Jednoduchá rozhodnutí a úkony svěřené státnímu zástupci může v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním zákonem⁹⁾ vydávat, provádět a činit v souvislosti s nimi příslušná administrativní opatření vyšší úředník státního zastupitelství. Za podmínek stanovených zákonem může činit jednotlivé úkony asistent státního zástupce.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákoníku práce

§ 31

V § 5 odst. 5 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 362/2007 Sb., se za slova „asistentů soudců^{4d)}“ vkládají slova „asistentů státních zástupců^{4e)}“.

ČÁST PÁTÁ
Účinnost

§ 32

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2008.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

¹⁾ Zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.“

⁹⁾ Zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.“

„^{4e)} § 32a zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 121/2008 Sb.“.

¹⁾ § 40 a násl. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění zákona č. 192/2003 Sb.

²⁾ § 10 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.